

אין על חמץ שלו בקיבל עליו אחריות ובחתימה בין שלו בין קיבל
 אחריות להחמיר בדביתו לא מהני ייחוד חמץ שאינו מאוי בידו. חמץ
 איכס לחמץ דידים לחוד קאי דלא מהני ייחוד וכיון דחמץ בחתימה
 זמן דידים נמי למשטמי ייחוד חמץ ומכלל לדרוש הא דאין מאוי בידו
 גיל דע"כ בחמץ דידים בייחד לו בית אינו עובר עליו משום מאוי
 גרי גבי לא יראה כחיצוני בכל גבולך דמשמע גבולו ורשותו שלו
 וליאו מרשותו שפיר דמי וסמך לא מיירי משל אחרים וקיבל עליו
 דכא לך כחיצו שלך אי חתם חמץ ואפ"ס לא אסרה תורה אלא
 רשותו ולא כמולאו מרשותו חמץ שייחד לו בית לא קרינן ביה גבולו
 בירוס לא קריא וסמך לא כחיצו לא ימלא לרבות מאוי בידו וס"ת
 וחמץ דידים חס אינו ברשותו הקני לו חמץ שייחד לו בית ומאוי
 ו עובר עליו כ"ס בחמץ של אחרים וקיבל עליו אחריות דע"כ מאוי
 ד דאין עובר על לא יראה וכיון דעל לא יראה אינו עובר כס"ג
 ינו עובר על לא ימלא כס"ג דהא ילפין שאור שאור דכל יראה
 א מהדדי בג"ש בין להקל בין להחמיר כדאמרין בגמ' ובע"כ סאי
 ד לא חדרשים אלא אקיצל עליו אחריות לחוד דלא איירי ביה קרא
 ס אלא קרא דלא ימלא לחודים סילנך מסתברא כדבסיכנא דייחד
 לו בית להחמיר לא מהני מדיד, כ"ל :

סימן פו

י שאלו עוסקים בזה דא"ר אין ביעור חמץ אלא שריפס וכו"ה
 חף מפרד וזורס לרוח או מקיל לים רחיתי לבר דעת הפוסקים
 "ה ורמב"ם פסקו כרבנן וכן דעת הרבם פוסקים וסחוס' כתבו
 כס כר"י דסתם לן תנא כוונתו ב"ס דתמורה וכתב סר"ה
 י ואע"כ דשחיק ר"י חן לא תקוין דלא ליחזיק אלא מדברי עלמו
 ס וס"פ סר"ב וס"ד מלחמך דכל לשיל ש"מ חן ביעור חמץ אלא
 גלוטין פסקו כחכמים וס"ב כס"ע וסר"י ז"ל ולי משום סתמא
 י"ל דברי מסכתות חן סדר וא"כ הלכס כרבי' ע"כ. וק"ל סא
 ידושין פסקו סר"ה וסר"ה כר"ה דאמר סמך במחמ' חדש בח"ל
 ח משום דסתם לן תנא כוונתו במסכת ערלס דתנן סהדס אסור
 ח וס"פ פסקו ב"ס כ"מ כהסמ מנחם דתנן סהס בירך על פירות
 ח אלא חמץ דמ"ל בגמ' כר"י דאמר עיקר חן חרעא סא ודלא
 ינו עלים בגמ' ביכורים וס"ה דבדברי מסכתא ח"ה ובע"כ ס"ט
 ג דאין סדר למשום וס"ל סהס וס"ה מכלוקת סא חס"ס סהס
 ו לים לסהס ייחודלס דסתם לן תנא כוונתו כרבים וס"ה דרבים
 א ס"ל כרבים לגבי רבים וספיקא סו. ומדברי סהס' למדתי
 גס"ל כדתי ברבות וכו"ס חלי בדתי חדש שלי. וכיון דספיקא
 דס פסקו כר"ה למומרא ולגבי ברבות סא ק"ל סהס ברבות להקל
 ו כצורך על פירות סאין כס"ה דלא וא"כ ס"ל ס"ל למיפסק
 יא דאין ביעור חמץ אלא שריפס כיון דסהס סתמא דתמורה
 סו וס"ל כרבים נגבי רבים וליאין נחומרא דבשריפס דחומרא
 דס"ג דסגלוטין וסר"ה פסקו כרבנן להקל ולא חשבו לדר"י
 ד סלו לחומרא משום דק"ל דסהס דחור ר"י ודן דין א' נותר יבטו
 וסתמך כבנ תוחיו מס נותר בשריפס חף חמץ בשריפס וס"ל
 חטלס סהס סהס על סהס דבדתי וסחיו סהס חסח' בשריפס'
 בקבוס וסחך ר"י חס כן סהס לרבנן דלדידסו ילפו מותר
 פירכס. ואפ"ס שכתב סר"ה דלרבנן איכס למיפסק סה ליתר
 לכן דלא להחמיר ולשרפס ושריפס תמורס כדלסח' בסילטי
 דלס להחמיר ע"ה לשדוף חס סקבדתי סהס ע"כ. ח"מ סדבר
 ח סחיכו דבן לסחיס וז סחיס לכל וסחיכו סחיס סחיס אלא
 ווד ומסום קוסיס וז מסחבר להגלוטין דסאי ק"י דר"י ודן חת'
 י ששריפס חיו חלל למחי דס"ל לר"י עלמו לכל לפי סחמס
 לסח דחמץ מותר כלל וכל מס ססחיכו סהס רבנן אדבתי חיו
 חס' למחי דס"ל לר"י גופיס איכס נמי פירכס על דין זס דחמץ
 יקן במסקנא דסחמס פירכס מדבתי סגי לכו כסחי דליו למחי
 כלא"ס חן דיו סל ר"י דין. ועסח חמץ סדבר וסוד דסח איכס
 א קל וחומר וסמס מליו דר"י דסח לנותר סכן חן סחיר לאיסורו
 בפסח סכן קיל דיס סחיר לאיסורו חמך פסח וסח יודלי סא

דיס סחיר לאיסורו פירכס רבס סאי וס"ג חמירין ב"ס ח"ה (דף מד) מסחפ
 ליתן עסס כעיקר כו' מסחן חסח דין לכל סחורס כולס מס נזיר כו' ויס
 סחיר לאיסורו עסס כו עסס כעיקר כלא"ס כו' ואין סחיר לאיסורו חיו דין
 כו' וס"ג ח"ה כספ"ק דקידושין דכלאים נוסגין כס"ל ק"י מחדס סיס סחיר
 לאיסורו כ"ס כלא"ס סחין סחיר לאיסורו וא"כ ס"ג גבי חמץ איכס למיפסק
 סחי ובע"כ ס"ל דר"י דילוף להפך מותר לטעמים חיול דס"ל חמץ סעבר עליו
 ספסח חסור כסנחס מס"ח כדאמר ב"ס כ"ס ולדידס חמץ בפסח נמי חן
 סחיר לאיסורו לכל לדיון דק"ל חמץ סעבר עליו ספסח מותר כדאמר ססס
 סא וודלי ח"ה לנו ללמוד חמץ מותר דבשריפס משום סחיס פירכס דלחמן
 זסו מס ס"ל כעסמין של סגלוטין וסויעסח ובחמץ קת קסס"לי דסיאך
 יליף ר"י חמץ מותר חס' למחי דס"ל דחמץ סעבר עליו ספסח חסור כסנחס
 חסחי איכס למיפסק מס לנותר סכן ככרס לכולס חמך בחמץ סכן חיו
 ככרס חלל כחור ספסח חלל לאחר ספסח חס' לר"י חיו חלל כלא"ס וכל
 ככרס כדאמר ססס ויס לייפכ כדוחק: וגחזור לנ"ד ומס סחיכס סר"ב
 דחיס מדאמר רבס לפיל ש"מ חן ביעור חמץ חלל שריפס רחיס וז חיו
 מדין סא רבס חליבא דר"ה קאמר לכו ש"מ מדר"ס חן ביעור חמץ חלל
 שריפס וכו סחי דליתל דר"י מס"ס דרבנן פליגי עליס ס"ג ליתל לדר"ס
 מס"ס גופיס וכו חמר רבס ססס ש"מ נמי מדר"ס דלא חמירין מסור
 ססחורס כעסרס לנורך סחורס נמי סלל לנורך וסוינו כב"ס ואין קי"ל כב"ס
 דחמרי' מחור כדאמר' בפ"ק דביאס (ד' יב). ובעוד סחיו עסוקין כענין זס
 אכחוב מס דק"ל כסח דר"י יליף דחמץ בשריפס ק"י מותר סחינו ככל יראה
 וכל ימלא עסין שריפס חמץ שיסנו ככל יראה וכל ימלא חן דין כעסין
 שריפס וחמרו לו כל דין סחחס דן חחילחו להחמיר וסופו להקל חיו דין לא
 מלא עליס לשורפו יסח יושב ובעל וסחורס חמרס סחיכוס שאור ככל דבר
 סחחס יוכל לסחיכוס. וסומס לי לרבנן דס"ל כל דין סכופו להקל חיו דין
 ל"ל למימד סחי סופו להקל כלא"ס חלל עליס לשורפו דסח מילתל דלא סחיכ'
 וסחי רבס עסמים חן סופו להקל ביש לו עליס סל"ל מס דסופו להקל כדל' ח'
 ככל פסס לעולס. דסח כסילסי תמורס כמחני' חן חלו סן סקבדתי וסחיכ'
 להקלסו נקבדתי ובתר סחי סחיכ' לכל סחי כענין בשריפס וסחיכ' לחמץ כססח
 כסדיוסו וחמרי' כגמ' דהנשרפין חפרן מותר וסנקבדים חפרן חסור וס'
 ספוס' דס"ס דנשרפין כיון סחיס סכחוב לשורפן כיון כעסחיס מלוחו סלך
 חיוכוריס חלל סקבדתי דלא סטעין סכחוב לשורפן משוך חיוכורו לעולס ע"כ
 וססחח ח' חמרת דחמץ מן סקבדתי כוא חפרו מותר ואס חיו מן סקבדתי
 חפרו חסור ח"ה לעולס דין זס של ר"י להקל לענין חפרו. וסוס נראה סיס
 סיוע מוס לפיכס' דספסח סא דא"ר חלל כעסח ביעורו ססכחמו ככ"ד
 סיוע לאחר חיוכורו וא"כ סא דא"ר חן ביעור חמץ חלל שריפס חיו חלל
 כודס חסור וסחי כקודס חיוכורו לכ"ס חפרו מותר כדל' בר"ס כ"ס חרבו
 סס חיוכור מותר כסחחמו אחר זמנו וטעמא משום דספסל קודס סחל עליו
 כע דל' לרבנן דלאמר חיוכור חס' לסחיכ' חיו בשריפס וא"כ חפרו חסור וקודס
 חיוכורו חס' לרבנן דס"ל דחיו בשריפס חס' חפרו מותר סחיל וקודס
 זמנו ככרס סחילס כגל וססחח חן כדיון של ר"י סופו להקל ככל משום
 חפרו ויס לייפכ קת לפיכ' ס נמי ואין לסחריך כזס. וסוד יס סיועל לפי
 רס"י דחיו בשריפס לר"י חלל קודס זמן חיוכורו דוקא דסח כ"ס (ד'
 כה) חן רי"ה חן ביעור חמץ חלל שריפס וסח"ה חף מפרד וזורס לרוח או
 חסיל לים וסחיכ' למידק מדחמרי רבנן חף מפרד משמע דסח רולס לסירפו
 שפיר דמו חלל ס"ל ובמפרד כו' נמי סגי וסחי כסילסי תמורס חן כל
 סקבדריס לא ישרפו וכל סקבדתי לא יכברו רי"ה חס רכס להחמיר על טלמו
 לשדוף חס סקבדריס דסחי ח"ל חיו מותר לשנות וכיון דס"ל לרבנן דחיו
 דסחי לשנות לשדוף חס סקבדריס ח"כ בחמץ כססח כיון דלדידסו חלו מן
 סקבדריס סא חמחי' מודו דסח כולס לשדוף דרסחי חלל לפיכס' נוסח
 דסח כעסח דחיו דסחי לשדוף חס סקבדריס מפרס ססס כגמרא משום
 דסקבדתי חסין חסור וסשרפס חפרן מותר ואס ישרוף חס סקבדתי חס' לידו
 חקלס למישריפס ללפין וכיון דסח דא"ר חן ביעור חמץ חלל שריפס סיונו
 קודס זמן חיוכורו דוקא חחי שפיר דסחי' לרבנן חס רלס לשדוף לים לן כס
 ואס חחי למישריפס ללפין שפיר דמי דסח חרכן קודס זמנו מותר כסחחמו
 לאחר זמנו כדכרס חלל לפיכ' דחיו בשריפס לר"י חלל לאחר חיוכורו
 דוקא וכל קודס חיוכורו וא"כ סא דא"ר חן ביעור חמץ חלל שריפס סיונו
 לאחר חיוכורו ועל' קאמרין רבנן חף מפרד ומשמע דלי שריך לכו נמי שפיר
 דמי וודלי קסס חמחי כיון דחן דיו סל חמץ לרבנן בשריפס ח"ס חפרו
 חסור

